

ANTONI DE PEGUERA I D'AIMERIC

NOBLE, POLÍTIC I MILITAR

*Antoni de Peguera i d'Aimeric
Marquès de Foix*

Barcelona, 1680 o 1681¹ – València, 15 de març de 1707

Marquès de Foix i senyor de Torrelles. Fill gran de Guerau de Peguera i de Berardo, germà de Josep i Lluís.

És un dels membres fundadors de l'Acadèmia dels Desconfiats de Barcelona (1700) juntament amb el seu germà Josep. Membre actiu de l'Acadèmia, col·labora amb un poema en català al recull titulat *Nenias Reales*, publicat l'any 1701 en homenatge pòstum a Carles II.

Aviat, com el seu pare, es manifestà contrari a l'adveniment del nou rei Felip IV (V de Castella). En les corts de 1701-1702 és un dels que posen i mantenen el dissentiment que paralitza per un temps les sessions. En 1704 és un dels principals partidaris de la presa de partit a favor de la causa de l'Arxiduc Carles d'Àustria, que aleshores ja era el rei Carles III.

En 1704 es produeix un primer intent de desembarcament dels aliats a les platges de Barcelona per part de forces anglo-holandeses comanades pel príncep Jordi de Hessen-Darmstadt, que li proposa que obri el portal de Sant Antoni als mariners anglesos. Descobert, Antoni de Peguera fugí a Itàlia i posteriorment es trasllada a Viena.

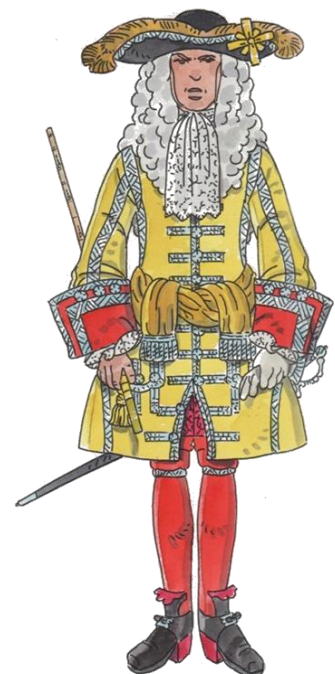
En aquesta ciutat negocia amb l'ambaixador anglès la tramesa d'un ministre plenipotenciari per negociar l'entrada en guerra de Catalunya a favor dels aliats i en contra dels borbons.

El 20 de juny de 1705 es reuneix a Gènova amb el representant plenipotenciari de la reina Anna d'Anglaterra -Mitford Crowe- i amb el doctor Domènec Perera, enviat pel grup d'austriacistes d'alt nivell de la Catalunya central i Plana de Vic conegut com a *Vigatans*, i signen el pacte d'aliança anglo-catalana conegut com a *Pacte de Gènova* que és una declaració d'entrada en guerra del Principat a favor de Carles III, sota la garantia d'Anglaterra, a favor de les llibertats catalanes, fins i tot si es perdés la guerra. A canvi, el Principat es compromet a facilitar el desembarcament aliats a les costes de Catalunya i contribuir amb combatents.

Seguint lo acordat, al mes d'agost els aliats desembarquen a les platges de Barcelona. Peguera torna d'Itàlia i s'uneix a la flota per posar-se al costat de Carles III i del Príncep Jordi. A la platja els esperaren amb 6.000 combatents als quals els aliats els proveeixen de pertrets de guerra.

En nom del nou monarca pren jurament de fidelitat als representants de les poblacions que acudeixen a prestar-lo. També participa en el decisiu atac de Montjuïc que facilita l'entrada a Barcelona de Carles III.

*Antoni de Peguera i d'Aimeric
Coronel de les Reials Guàrdies Catalanes*

En agraïment als serveis prestats, el 5 de novembre es nomenat Coronel del regiment d'infanteria regular les Reials Guàrdies Catalanes creat per Carles III el 15 novembre. Al front del Regiment participa en la defensa del frustrat setge de Barcelona de 1706, en l'ofensiva en terres d'Aragó, combatent en Gallur, Magallon, i en la presa de Mallén. A l'octubre pren Borja, al novembre combat fins a Tarassona i al desembre trenca el setge a Vera.

Tota aquesta activitat malmeteren la seva salut i es retira a València, on mor el 15 de març de 1707,

¹ La data no coincideix en les *Narraciones Históricas* de Francesc de Castellví i el *Diccionari biogràfic* de Santiago Alberti

Fonts:

DE CASTELLVÍ, Francesc. *"Narraciones Históricas Tomo I"*, Madrid, Fundación Francisco Elías de Tejada, 1997

ALBERTI, Santiago. *"Diccionari biogràfic"*, Barcelona, 1966

Text: J.BQ.E.

Dibuixos: Francesc Riart i Jou